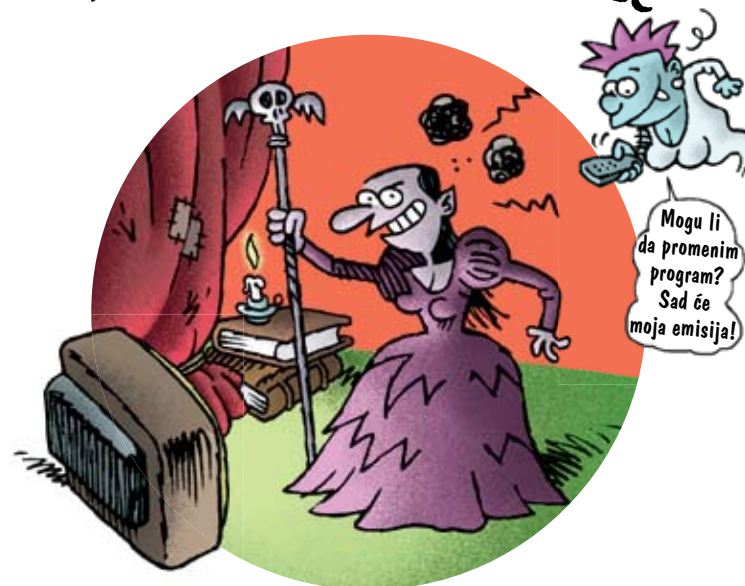

POL MARTEN • MANI BOASTO

UKLETI ZAMAK

Beatrisine smicalice

Preveo
Vladimir D. Janković

mala laguna

Naslov originala:

PAUL MARTIN – MANU BOISTEAU

MAUDIT MANOIR: LES MALÉFICES DE BÉATRICE

Copyright © Bayard Éditions Jeunesse, 2001.

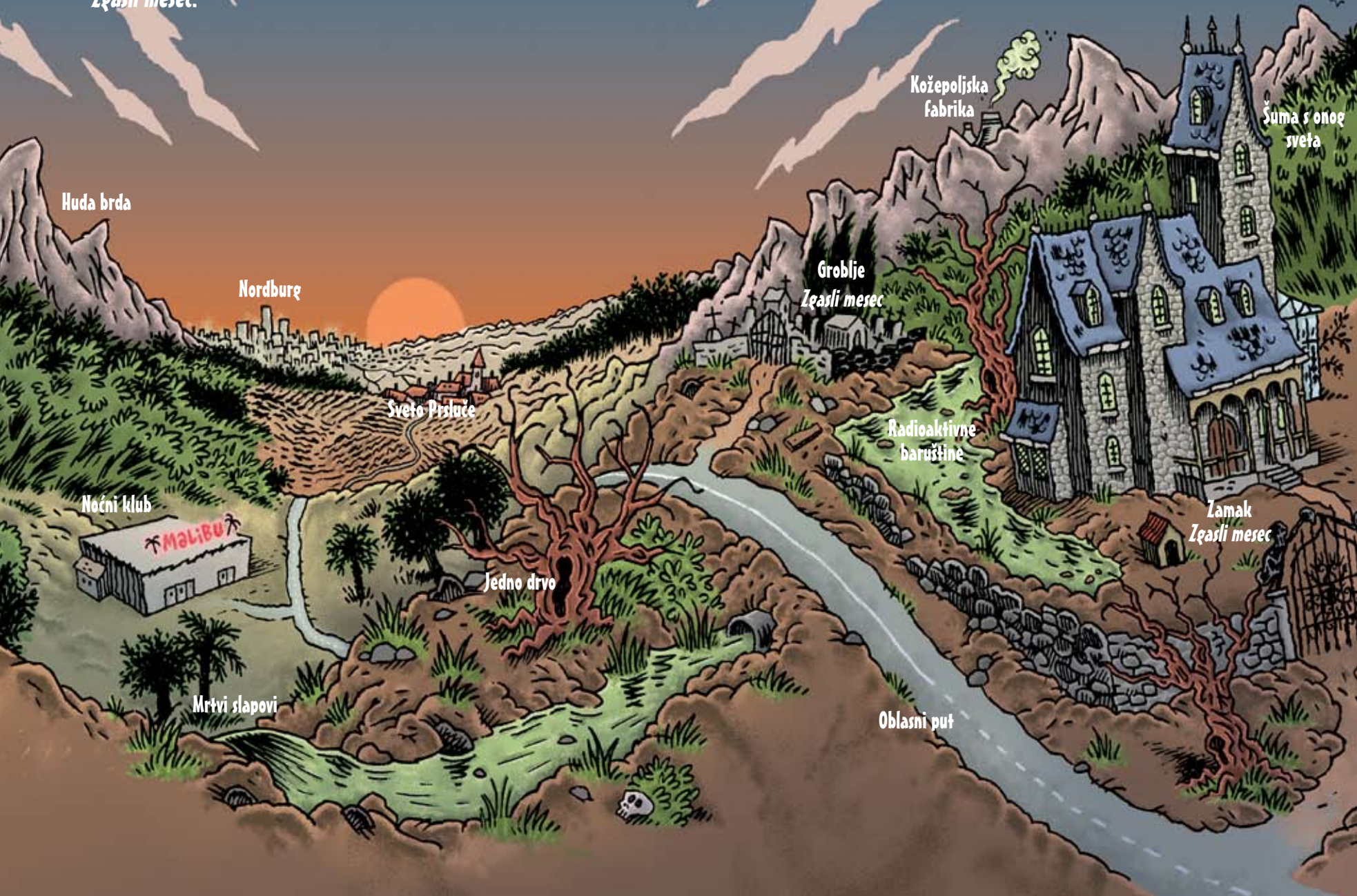
Published by arrangement with Literary Agency
“Agence de L’Est”.

Translation copyright © za srpsko izdanje LAGUNA,
2008.

UKLETI
ZAMAK
Beatrisine smicalice

Ako vas put nanese u Sveto Prsluče, ne propustite priliku da posetite brežuljak na kom se nalazi zamak *Zgasli mesec*.

Huda brda

Nordburę

Sveto Prsluče

Noćni klub

Mrtvi slapovi

Jedno drvo

Kožepoljska
fabrika

Groblje
Zgasli mesec

Radioaktivne
barušine

Oblasni put

Šuma s onog
sveta

Zamak
Zgasli mesec

Na miru se prošetajte napuštenim grobljem, udahnite neobične močvarne miomirise. I uživajte u neočekivanim poznanstvima.

Porodica
BUTKOVIC

Mala, mirna porodica koja mrava ne bi zezala...

ŽILE I LALE,
zombiji

Nasilni su, prljavi i — da stvari budu još gore — vrlo gadne naravi...

ukleta
BEATRISA

Vlasnica zamka i robinja jedne strašne tajne.

BERKO,
vukodlak

Jedini vukodlak koji se u noćima punog meseca preobražava u čoveka.

DRAKULOVIĆ,
vampir

Jad i beda među vampirima, ali pre svega — pravi pravcati plemić.

Budite hrabri, prođite kroz kapiju zamka.
Ukazaće vam se prilika da se temeljnije upoznate
s njegovim živopisnim stanarima.

UŽAS
iz Barušina

Najgori moćni rezultat
delovanja otrovnog otpada
na močvarno zemljište.

ZVEZDANA,
utvara

Uvek razigrana, Beatrisina
majka je najživahniji duh
koji se može sresti.

profesor
FON SKALPEL

Genijalan naučnik,
nažalost — potpuno
poremećen! Šteta...

HANS
kreatura

Stvorio ga je Fon Skalpel
i jedinstveni je primerak
svoje vrste. Sva sreća!

Možda će vam se posrećiti da vas pozovu u sâm
zamak. U tom slučaju, pružice vam se fina zęoda
da osetite svu čar moderne i prefinjene
udobnosti, s tim što . . .

Soba
uklete Beatrise

Tavan

Spavaća soba
profesora Fon Skalpela

Radna soba
profesora Fon Skalpela

Kupatilo

Hanova
soba

Predvorje

Trpezarija

Sraktenik

Laboratorija
profesora Fon Skalpela

Grobnica
porodice
Butković

Žiletova
i Laletova
grobnica

Radioaktivne barušine

Podrum

Tonski studio

Drakulovića
kriptā

... A sada će Beatrisa pokušati da vas pretvori u – žabu krastaču!

Prokleti tavan

Zamak *Zgasli mesec* utihnuo je, ili se bar tako činilo, u ledenoj januarskoj noći. Tanki slojinja prekrpio je grane drveća i nadgrobne spomenike na obližnjem groblju. Jedini znak života, pramičak dima, izlazio je iz dimnjaka na najvišoj kuli.

Posmatrajući plamen u kaminu, žena osobene ledene lepote tiho je, za sebe, govorila: „Ja, Beatrisa od Zgaslog Meseca, princeza noćnih bića, naslednica najvišeg volšebničkog

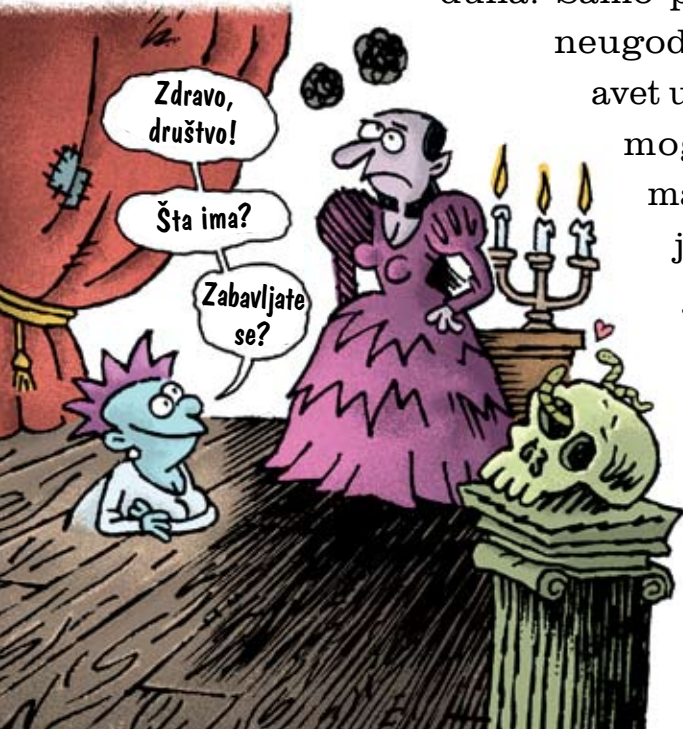
prestola, čuvarica nedokučivih tajni crne magije – obznanjujem: čas je kucnuo! Vreme je da se tavan dovede u red.“

Tek što je čarobnica izgovorila ove reči kad se, tik kraj nje, začu neki zvuk: tu-tu, tu-tu! Okrenuvši se, Beatrisa opazi kako neki plavičasti dim izlazi iz poda. Ta natprirodna magla ubrzo uze oblik žene avetinjskog izgleda.

Beatrisa uzdahnu:

„Majko! Stoput sam vam rekla da ne može sa 'tu-tu' da se najavljuje dolazak jednog duha! Samo po sebi je

neugodno imati avet u porodici, mogli biste malo dostojanstvenije da se ponašate! Pokušajte barem jednom u životu

– u stvari, u smrti – da poprimate zlokoban izgled!“

Avet prasnu u smeh, pa odvrati:

„Tako mi Zvezdane, to jest mene same, nisam ja dužna da slušam pridike jedne veštice-početnice tvog ranga! Nego, šta ja to čujem? Hoćeš da pospremaš tavan? Neću ti dopustiti da pobacaš dragocene porodične uspomene!“

Beatrisa je izašla iz sobe zalupivši vrata za sobom. Zvezdana je pošla za njom, bez ikakve teškoće prošavši kroz masivno drvo.

„Jednoj aveti se, mala moja, ne zatvaraju vrata pred nosom!“

Tavan tog zamka bio je pun puncijat raznoraznih i svakojakih predmeta. Beatrisa uzdahnu gledajući velike paukove mreže koje su pokrivale svaki ugao prostorije.

„Tuga živa! Kako lepa paučina! Moraću da je poskidam da bih mogla da prebiram po svim tim groznim džidžabidžama!“

Tavan je zaista bio prenatrpan. Više naraštaja porodice Zgasli Mesec gomilale su tu

magijske knjige koje je bilo nemoguće rastumačiti, pa drevne egipatske sarkofage, toteme donete iz Amerike, okrnjene kristalne kugle... Da ne pominjemo predmete koje su na tom tavanu ostavljali novi stanari zamka.

Beatrisa je počela da sakuplja na odmorištu sve za šta je mislila da bi trebalo baciti. Dve naprave koje pripadaju najvažnijem njenom sustanaru pomalo poremećenog uma, naučniku po imenu Fon Skalpel, već su zauzele mnogo mesta.

„Mašina za šivenje čudovišta... Mašina za pranje mozgova... Pih! Kome je to još potrebno!“

Beatrisa je na hrpu dodala i neke kovčege koje su izjeli crvi, vlasništvo grofa Drakulovića, i staru zbirku ploča grupe *Crvi u šteti*, hard rok sastava čiju je muziku visoko cenio zombi Lale. Naslagala je tu i predmete iz sanduka koji je pripadao njenim roditeljima, ne znajući šta da radi sa tim stvarima: nekoliko starih sapunčića s mirisom pauka ptičara,

nošene gaće, kesu punu ružičastih i zelenih perika, ulubljenu trubu i još neku sitnariju te vrste.

„Šta? Hoćeš da pobacaš sve te drage uspomene moje mladosti?“, uzviknu Zvezdana. „Pa tu sam haljinu nosila sto dvadeset godina!“

„Nego šta si! I nećeš valjda opet da je oblačiš? Hajde, sve ovo ću skloniti. Jedna vradžbina za prazan tavan i – gotovo!“

Beatrisa promrmlja jednu dugačku, složenu čarobnu formulu, pa stade da vidi šta će biti. Odajom odjeknu jedno glasno „hu-hu-hu“. To se Zvezdana smejala.

„Ništa! Ništa se nije dogodilo! Toliko pojma nemaš da ti ne ide čak ni tako prosta čarobna formula, jadnice moja mala! Trebalo je više pažnje da obratiš kad sam pokušavala da te naučim!“

Beatrisa progundā:

„Nema smisla da rasipam svoje moći! Hans će mi sa zadovoljstvom pomoći u zamenu za nekoliko drangulija.“

Beatrisa je pošla niz stepenište, sa kutijom u ruci.

Ukleti sustanari

Beatrisa je bila vlasnica zamka *Zgasli mesec* otkad je, pre više decenija, to mesto napustio njen otac Kašljislav. Prostrani porodični dom sada je delila sa raznim stvorenjima, manje ili više ljudskog porekla, koja su joj s vremena na vreme plaćala bednu stanarinu. Nije Beatrisa, naravno, o takvom društvu svojevremeno sanjarila...

Neko pregolemo zelenkasto stvorenje, tela prekrivenog gnojnim bubuljicama iz kojih je